

[Holger Eriksen.]

gennemgang af lovens tekst, og hvorunder principielle drøftelser blev ført angående selve zoneprincippet. Udvalget har bl. a. gennem sin formand haft nøje føling med udvalget angående lovforslaget om grundstigningsskyld, et lovforslag, som står i meget nøje forbindelse med de lovforslag, der her er tale om. Der blev således foranstaltet en fælles udflugt for de to udvalg, på hvilken man besøgte en række bebyggelser og projekterede bebyggelser i Københavns nærmeste omegn.

Under behandlingen af de to lovforslag blev der fremsat ønske om, at udvalget måtte blive bekendt med, hvilke grunde i Københavns omegn der ejedes af det offentlige og af de sociale boligselskaber. Boligministeriet rettede forespørgsel til de pågældende ejere, og resultatet af undersøgelsen foreligger nu. Jeg er endvidere blevet gjort bekendt med, at resultatet af denne undersøgelse vil blive forelagt for det udvalg, som jeg på et senere tidspunkt vil stille forslag om, at man henviser lovforslagene til. I sommermånederne har de to udvalg naturligvis ikke kunnet holde møde.

Det kan i almindelighed siges, at der i udvalget var interesse for det nye princip, zoneprincippet, selvom betænkeligheder rejstes med hensyn til det absolutte forbud mod bebyggelse i yderzoner indenfor en længere periode. Jeg gør opmærksom på, at udvalget har modtaget henvendelser fra grundejerforeningerne og fra boligselskaberne.

Løvrigt anbefaler jeg lovforslagene til vedtagelse.

Axel Kristensen: Jeg kan i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg sagde ved disse lovforslags behandling i forrige samling. Jeg vil dog gerne føje til, at de betænkeligheder, jeg fremførte dengang, for mit vedkommende er blevet forstærket. Dette, at man vil ordne spørgsmålet ved hjælp af en bemyndigelseslovgivning, således at ministeren og udvalget suverænt kan råde over disse forhold, forekommer mig mere og mere betænkeligt, og den ekskursion, vi foretog, bekræftede for mig disse synspunkter i meget høj grad. Vi erkender, at der er et problem her, der skal løses, men vi er meget betænkelige ved, at man i så høj grad skyder kommunerne tilside og overlader myndigheden til en minister; og at man med så kort frist som 15 år i virkeligheden skal kunne ændre værdien af jord og ejendom med pligt for panthavere til at respektere denne ændring, forekommer mig at være et meget stærkt indgreb i ejendomsretten. Vi erkender

altså, at der foreligger et problem her, men vil mene, at det måske vil være rigtigt, at man gennem byplanlovgivningen løser problemet for de mindre byer og kommuner, og for de enkelte større byer, hvor det ikke kan løses på den måde, beder ministeren udarbejde forslag om, hvilke zoner der ikke må bebygges, således at rigsdagen tager det direkte ansvar for indgreb, der måtte finde sted — således at vi altså helt og fuldt ved, hvad det er, vi gør.

Vi tilsiger vor medvirken til at søge problemet løst, idet vi dog understreger de betænkeligheder, jeg her har nævnt.

Karl Olsen: Der er ingen anledning til at gøre mange bemærkninger om de foreliggende lovforslag, der blev grundigt belyst ved behandlingen i sidste samling. Mit partis stilling til lovforslagene er stadig den samme som dengang. Vi har stadig de samme betænkeligheder, de betænkeligheder, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, der desværre er forhindret i at være tilstede i dag, dengang så klart fremførte. Jeg skal ikke gentage de indvendinger, der da blev fremført, men blot henvise til forhandlingen i sidste samling. Vore betænkeligheder er ikke blevet afkræftet gennem den udvalgsbehandling, der fulgte, og ej heller gennem den besigtigelse, som udvalget havde lejlighed til at foretage i Københavns omegn. Vi erkender tilstedeværelsen af problemet, et problem, som kræver sin løsning, men om de foreliggende lovforslag løser det i den rette form og på den rette måde, stiller vi os stadig tvivlende overfor. Vi er af den opfattelse, at disse lovforslag vil føre til en fortsat favorisering af det sociale boligbyggeri på det private byggeris bekostning, og hertil ønsker vi ikke at medvirke. Vi er stadig meget betænkelige ved den i § 5 i lovforslaget om regulering af bymæssige bebyggelser indeholdte ekspropriationsbestemmelse. Vi finder den upåkrævet og mener, at det er et stærkt indgreb i allerede erhvervede ejendomsrettigheder, som vi ikke ønsker at medvirke til. Men idet jeg altså henholder mig til vore tidligere fremførte synspunkter, skal jeg tilsige mit partis saglige, men kritiske medvirken ved behandlingen af de forelagte lovforslag i et udvalg.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Idet jeg vil henvise til mine udtalelser ved første behandling af de tilsvarende lovforslag i sidste rigsdagssamling, vil jeg give den højtærede boligminister min tilslutning til, at det haster med at få hånd i hanke med den bymæssige udvikling. Men jeg vil gerne understrege, at